

شبکه ۱۳ رژیم صهیونیستی فاش کرد گروهک‌های تروریست کرد در سرزمین اشغالی آموزش‌های لازم را برای حمله به ایران دیده بودند

موساد مربی تجزیه‌طلبان

صفحه ۲

چهارشنبه ۱۱ شهریور ۱۴۰۵ | ۲۰ ربيع الاول ۱۴۴۸ | سپتامبر ۲۰۲۴ | سال هجدهم | شماره ۴۶۹۸ | صفحه ۱۰ هزار تومان

تیتراهای امروز

«وطن امروز» گزارش می‌دهد
ایران ۳ پیشنهاد اقتصادی بانک مشترک
بیمه صادراتی و کنسر سیوم انرژی را
روی میز شانگهای گذاشت

سپر شرقی ایران

صفحه ۴

یزشکبان و پوتین در حاشیه اجلاس شانگهای بر
توسعه همکاری‌های راهبردی ۲ کشور تأکید کردند

مسکو ایستاده کنار تهران

صفحه ۲

حملات سه‌شنبه شب ارتش تروریست
آمریکا به مناطقی در جنوب کشورمان

ایران پاسخ

چندبرابری می‌دهد

ارتش متجاوز آمریکا شامگاه دیروز
نقاط مختلفی در جنوب ایران را هدف
قرار داد. در حالی که ترامپ پیش‌تر تهدید
کرده بود شامگاه دوشنبه حملاتی به ایران
انجام خواهد داد اما این حملات شامگاه
سه‌شنبه رخ داد.

بر اساس گزارش‌ها، در این حملات،
نقاطی از شهرستان کنارک در سیستان
و بلوچستان، قشم، بندرعباس، سیریک،
جاسک و بندرلنگه، همچنین یک نقطه
در حیرفت کرمان هدف دشمن تروریست
آمریکایی قرار گرفت.

در واکنش به این تجاوز ارتش تروریست
آمریکا، ستاد کل نیروهای مسلح و قرارگاه
مرکزی خاتم‌الانبیا در بیانیه‌ای اعلام کرد:
«در پاسخ به تجاوز هوایی ارتش آمریکا به
نقاطی در سیستان و بلوچستان و هرمزگان،
نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران
ضربات کوبنده و شکستنده‌ای را به دشمن
زبون و شرور آمریکایی وارد خواهند کرد.
ارتش تروریست آمریکا هر چند اصرار بر
شرارت در منطقه داشته باشد، باید خسارات
بیشتر و سنگین‌تری را تحمل کند. بارها
اعلام و اراده کرده‌ایم تحت هیچ شرایطی
از حقوق ملت قهرمان ایران کوتاه نخواهیم
آمد و هزینه‌های سنگینی را بر دشمن
آمریکایی تحمیل خواهیم کرد».

سختگوی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی
نیز اعلام کرد: تنبیه سختی در انتظار
متجاوزان است؛ آمریکا از حملات جدید
خود پشیمان خواهد شد.

درباره این تجاوز ارتش تروریست آمریکا
به نقاطی از جنوب ایران، یک منبع نظامی
ایران گفت: ایران به حملات آمریکا پاسخ
چند برابری می‌دهد.

یک منبع ارشد نظامی به تسنیم گفت:
نیروهای مسلح ایران به جنایت آمریکایی‌ها
در حمله به نقاطی از کشورمان قطعاً پاسخ
می‌دهند و این پاسخ چند برابر حملات آنها
خواهد بود.

وی افزود: همچنان‌که پیش‌تر نیز
هشدار و وعده داده بودیم، نیروهای مسلح
ایران به هر گونه تجاوز به خاک و منافع
کشورمان واکنش قاطع و گسترده نشان
می‌دهند.

این منبع ارشد نظامی تصریح کرد: منافع
و پایگاه‌های آمریکا در منطقه به سرعت زیر
ضرب ایران قرار می‌گیرد.
وی خاطر نشان کرد: چون ناشی از
شکست، آمریکایی‌ها را دچار سردرگمی و
حیرت کرده و موجب شده هر بار با یک
حماقت جدید، یک تحقیر مضاعف دیگر را
برای خود بخزند. آمریکایی‌ها این بار هم
چشم به آسمان بدوزند و تحقیر خود را
تماشا کنند.

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

۱۳۲۲ سال و ۱۴ روز گذشت |

قالیبااف: در ۱۵ ماه گذشته به اندازه یک دهه
در حوزه نظامی پیشرفت داشتیم

محاصره

بی‌پاسخ نمی‌ماند

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ | VOL.18 | NO.4698 | WED.SEP.02,2026 | ISSN:2008-2886

عکس: Bloomberg

صفحه ۳

ایران چگونه «عمق راهبردی» آمریکا را به «عمق آسیب‌پذیری» تبدیل می‌کند؟

جایی برای پنهان شدن نیست

بیشتر نیست، گاهی فقط به معنای لجستیک گران‌تر
است. اگر آمریکا از خلیج فارس عقب‌تر برود، باید برای
عملیات به مسیرهای پروازی طولانی‌تر، هواپیماهای
سوخت‌رسان بیشتر، حفاظت پدافندی گسترده‌تر و
خطوط انتقال تجهیزات پیچیده‌تر متکی شود. اگر
تجهیزات از اردن به سرزمین اشغالی منتقل شود،
فکر کند و دامنه جغرافیایی پاسخ خود را محدود به
مرزهای ایران نکند. این همان چیزی است که باعث
می‌شود جنگ برای آمریکا صرفاً یک عملیات علیه
زیرساخت‌های نظامی ایران نباشد، بلکه به جنگی
علیه شبکه لجستیکی و استقرار منطقه‌ای آمریکا
تبدیل شود. هر حمله آمریکا، برای تهران یک پرسش
نتیجه‌چنین فرآیندی، افزایش دائم هزینه‌امنیتی برای
جدید ایجاد می‌کند: این حمله از کجا انجام شده، چه
پایگاهی از آن پشتیبانی کرده، کدام تجهیزات در کجا
مستقرند و پاسخ را در کدام نقطه می‌توان به گونه‌ای
طراحی کرد که بیشترین اثر بازدارنده را داشته باشد؟
ایران میان ۲ انتخاب نامطلوب قرار می‌گیرد: نزدیک
بماند و ریسک اصابت را بپذیرد یا دور شود و بخشی از
کارایی عملیاتی خود را از دست بدهد.

■ **نگاهی به پاسخ ایران به حمله آمریکا به لارک**

حمله آمریکا به جزیره لارک و پاسخ ایران به
پایگاه‌های آمریکا در اردن، این منطق را با وضوح
بیشتری نشان داد. آمریکا پرتابلگر ایرانی را در لارک
هدف قرار داد، واشنگتن مدعی بود این تجهیزات برای
عملیات مرتبط با تنگه هرمز آماده می‌شدند اما پاسخ
ایران در همان جغرافیا انجام نشد؛ ایران سراغ یکی از
نقاط استقرار نیروهای آمریکایی در اردن رفت و سپاه
از حمله به ۲ پایگاه آمریکا در این کشور خبر داد. این
تفاوت، از نظر راهبردی بسیار مهم است. آمریکا هدفی
را در جغرافیای ایران انتخاب کرد اما ایران برای پاسخ،
جغرافیای حضور آمریکا را انتخاب کرد. به این ترتیب،
ایران نشان می‌دهد پاسخ به حمله لزوماً در همان نقطه‌ای
که حمله رخ داده تعریف نمی‌شود، بلکه می‌تواند نقطه‌ای
را هدف قرار دهد که بیشترین ارزش نظامی یا سیاسی
را برای طرف مقابل دارد.

حتی اگر در یک مورد، بیشتر موشک‌های ایرانی
رهگیری شوند یا خسارت فیزیکی حمله محدود
باشد، نمی‌توان اثر آن را فقط با تصاویر ساختمان‌های
تخریب‌شده اندازه گرفت. یک سامانه پدافندی که مجبور
است ده‌ها یا صدها کیلومتر دورتر از میدان اصلی جنگ
مستقر شود، یک هواپیمای سوخت‌رسان که باید برای
حمایت از عملیات به پرواز درآید، یک جنگنده که از
پایگاه دورتری بر خاسته و یک انبار مهمات که به جای
یک نقطه در چند نقطه پراکنده شده، همگی هزینه‌هایی
هستند که در آمار «تلفات حمله» دیده نمی‌شوند. ایران
در حال تحمیل هزینه‌ای است که بخشی از آن فیزیکی
و بخشی دیگر عملیاتی، روانی و لجستیکی است. اگر
یک فرمانده آمریکایی پس از هر حمله مجبور شود
محل استقرار تجهیزات را تغییر دهد، حتی یک حمله

جغرافیایی و سپس تغییر نقطه هدف را در دستور کار
قرار داده است. موشکی که یک بار به سمت پایگاه
آمریکایی شلیک و رهگیری می‌شود، شاید در جدول
خسارت‌ها به عنوان «موفقیت پدافند» ثبت شود اما
اگر همان حمله باعث نشود هواپیماها جابه‌جا شوند،
انبار مهمات پراکنده شود، سامانه‌های دفاعی بیشتری
مستقر شوند و فرماندهان آمریکایی مجبور شوند درباره
محل استقرار بعد خود تجدیدنظر کنند، اثر واقعی حمله
بسیار بزرگ‌تر از میزان تخریب فیزیکی آن است. در
این جنگ، اصابت فقط برخورد موشک با هدف نیست،
اصابت واقعی زمانی رخ می‌دهد که محاسبه فرمانده
دشمن را تغییر دهد.

■ **جنگ جابه‌جایی**

اینجاست که مفهوم «جنگ جابه‌جایی» اهمیت
می‌یابد. ایران برای پیروزی لزوماً نیاز ندارد تمام
پایگاه‌های آمریکا را منهدم کند، کافی است هزینه
حضور در آنها را آنقدر افزایش دهد که استفاده از آنها
از یک مزیت به یک ریسک تبدیل شود. وقتی آمریکا
مجبور می‌شود تجهیزات خود را از یک نقطه به نقطه
دیگر منتقل کند، در ظاهر شاید فقط در حال «بازارایی
نیروها» باشد اما در واقع بخشی از آزادی عمل خود را
از دست داده است. پایگاه نظامی زمانی ارزش راهبردی
دارد که فرمانده بتواند بدون نگرانی دائم از هدف حمله
قرار گرفتن، از آن استفاده کند؛ اگر برای هر پرواز، هر
انتقال مهمات و هر تجمع نیرو نیاز به محاسبه احتمال
حمله باشد، آن پایگاه دیگر همان کارکرد پیش از جنگ
را ندارد. ایران به این ترتیب می‌تواند بدون تصرف پایگاه
آمریکایی، کارکرد آن را تغییر دهد و این یک شکل
متفاوت از پیروزی در جنگ است.

■ **اردن، سنگ محک**

اردن در این میان به یک نمونه بسیار مهم تبدیل
شده است. واشنگتن تصور می‌کرد انتقال تجهیزات از
نقاط نزدیک‌تر به ایران در خلیج فارس به اردن می‌تواند
آسب‌پذیری را کاهش دهد اما حملات موشکی ایران
به اردن نشان داد فاصله جغرافیایی به تنهایی امنیت
ایجاد نمی‌کند. تیرماه، چندین مورد از ورود بار رهگیری
موشک‌های ایرانی در حریم هوایی اردن گزارش شد و
در یکی از حملات، نیروهای آمریکایی نیز تلف شدند.
اهمیت این اتفاق نه فقط در تلفات، بلکه در این بود که
اردن از یک فضای نسبتاً امن در پشت میدان نبرد، به
بخشی از میدان نبرد تبدیل شد. این دقیقاً همان چیزی
است که پروفیسور مرشایمر به آن اشاره می‌کند: آمریکا
تجهیزاتش را برای دور کردن آنها از تیررس ایران به
اردن برد اما با گسترش برد و دامنه حملات ایران، اردن
نیز دیگر همان نقطه امن قبل نبود.

در اینجا باید به یک واقعیت مهم درباره جغرافیای
جنگ توجه کرد: فاصله بیشتر همیشه به معنای امنیت

کم‌خسارت نیز می‌تواند در سطح راهبردی موفق باشد.
از این منظر، روند تدریجی اصابت‌ها و حملات ایران
اهمیت بیشتری از یک عملیات منفرد می‌یابد. ایران
در ماه‌های اخیر بارها نشان داده می‌تواند به شبکه‌ای
گسترده از اهداف و پایگاه‌های مرتبط با حضور آمریکا
فکر کند و دامنه جغرافیایی پاسخ خود را محدود به
مرزهای ایران نکند. این همان چیزی است که باعث
می‌شود جنگ برای آمریکا صرفاً یک عملیات علیه
زیرساخت‌های نظامی ایران نباشد، بلکه به جنگی
علیه شبکه لجستیکی و استقرار منطقه‌ای آمریکا
تبدیل شود. هر حمله آمریکا، برای تهران یک پرسش
نتیجه‌چنین فرآیندی، افزایش دائم هزینه‌امنیتی برای
جدید ایجاد می‌کند: این حمله از کجا انجام شده، چه
پایگاهی از آن پشتیبانی کرده، کدام تجهیزات در کجا
مستقرند و پاسخ را در کدام نقطه می‌توان به گونه‌ای
طراحی کرد که بیشترین اثر بازدارنده را داشته باشد؟

ایران میان ۲ انتخاب نامطلوب قرار می‌گیرد: نزدیک
بماند و ریسک اصابت را بپذیرد یا دور شود و بخشی از
کارایی عملیاتی خود را از دست بدهد.
■ **نگاهی به پاسخ ایران به حمله آمریکا به لارک**
حمله آمریکا به جزیره لارک و پاسخ ایران به
پایگاه‌های آمریکا در اردن، این منطق را با وضوح
بیشتری نشان داد. آمریکا پرتابلگر ایرانی را در لارک
هدف قرار داد، واشنگتن مدعی بود این تجهیزات برای
عملیات مرتبط با تنگه هرمز آماده می‌شدند اما پاسخ
ایران در همان جغرافیا انجام نشد؛ ایران سراغ یکی از
نقاط استقرار نیروهای آمریکایی در اردن رفت و سپاه
از حمله به ۲ پایگاه آمریکا در این کشور خبر داد. این
تفاوت، از نظر راهبردی بسیار مهم است. آمریکا هدفی
را در جغرافیای ایران انتخاب کرد اما ایران برای پاسخ،
جغرافیای حضور آمریکا را انتخاب کرد. به این ترتیب،
ایران نشان می‌دهد پاسخ به حمله لزوماً در همان نقطه‌ای
که حمله رخ داده تعریف نمی‌شود، بلکه می‌تواند نقطه‌ای
را هدف قرار دهد که بیشترین ارزش نظامی یا سیاسی
را برای طرف مقابل دارد.

حتی اگر در یک مورد، بیشتر موشک‌های ایرانی
رهگیری شوند یا خسارت فیزیکی حمله محدود
باشد، نمی‌توان اثر آن را فقط با تصاویر ساختمان‌های
تخریب‌شده اندازه گرفت. یک سامانه پدافندی که مجبور
است ده‌ها یا صدها کیلومتر دورتر از میدان اصلی جنگ
مستقر شود، یک هواپیمای سوخت‌رسان که باید برای
حمایت از عملیات به پرواز درآید، یک جنگنده که از
پایگاه دورتری بر خاسته و یک انبار مهمات که به جای
یک نقطه در چند نقطه پراکنده شده، همگی هزینه‌هایی
هستند که در آمار «تلفات حمله» دیده نمی‌شوند. ایران
در حال تحمیل هزینه‌ای است که بخشی از آن فیزیکی
و بخشی دیگر عملیاتی، روانی و لجستیکی است. اگر
یک فرمانده آمریکایی پس از هر حمله مجبور شود
محل استقرار تجهیزات را تغییر دهد، حتی یک حمله

قالیبااف: در ۱۵ ماه گذشته به اندازه یک دهه
در حوزه نظامی پیشرفت داشتیم

محاصره

بی‌پاسخ نمی‌ماند

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ | VOL.18 | NO.4698 | WED.SEP.02,2026 | ISSN:2008-2886